

Dotični poskusi so se z malimi izjemami (gl. Augendrov smodnik) izjalovili, ker je bilo preveč — dima.

Vsa prizadevanja torej niso bila kos izpodriniti navadnega črnega smodnika; vendar so mu v zadnjih desetletjih vzpričo velikanskega napredka kemijske stroke vzrasli nevarni tekmeči. Črni smodnik in njega inačice so v glavnem oziru zmesi vnetljivih tvarin; novi konkurentje pa so kemijske spojine organskega značaja, n. pr. nitrovana celuloza, nitrovani glicerini, nitrovani fenoli i. t. d. Iz teh in sorodnih raznesil je tako zvani brezdimni smodnik.

(Dalje prihodujič.)

Čez leto dnij.

Na malhu mehkem sva sedela
Pod senčno bukvijo zeleno,
In srci sva si razodela —
Prisegla si čez leto eno . . .

V spomin sem vrezal na drevesu
Dve črki — najini imeni —
Narisal okrog prič na lesu
Srce goreče sem s plameni.

Odspem ves upa poln po svetu —
Prisega z njo me je vodila;
A ko se vrnem v enem letu . . .
Že drugemu je žena bila! —

Ivan N. Resman.

Poljub.

Okoli vrata, glej, tako
Položi svojo mi roko
In daj poljubov brez števila,
Saj vrjane boš vse dobila. —

»Podoben ozlu je poljub
Na dolgi niti, kjer obup
In tuga dostikrat visita
In nam življenja dni grenita.«

»Iz ust to materinih vem,
Poljuba dati ti ne smem . . .
A čakaj . . . jeden sam ne bode
Provzročil tolike mi škode . . .«

A—a.

